

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 19 września 2017 roku Sąd Rejonowy w Pabianicach, sygn. akt I C 416/17:

- 1) dokonał uzgodnienia treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym w ten sposób, że w księdze wieczystej nr (...) prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Pabianicach dokonał wykreślenia działki nr (...) o pow. 334 m² oraz działki nr (...) o powierzchni 339 m²,
- 2) ustalił, że strony ponoszą koszty procesu związane ze swoim udziałem w sprawie.

Apelację od powyższego wyroku wniosła strona pozwana, zaskarżając orzeczenie w całości. Rozstrzygnięciu Sądu Rejonowego skarżący zarzuciła naruszenie:

- art. 167 k.p.k. poprzez nieprzeprowadzenie z urzędu wskazanych przez pozwanego dowodów w tym przepisów prawa geodezyjnego,

- art. 216 k.p.c. poprzez nie zarządzenie stawienia się jednej ze stron Gminy Miejskiej P. celem dokładniejszego wyjaśnienia stanu sprawy uchybień w postaci niedopełnienia obowiązku dania wyjaśnienia co do okoliczności sprawy bez zatajania czegokolwiek.

Zdaniem skarżącego gmina uzyskała wyrok wskutek przestępstwa sporządzenia z naruszeniem przepisów prawa geodezyjnego w tajemnicy przed J. P. poprzednikiem prawnym pozwanego operatu nr 7/I/76 używanego obecnie przeciwko pozwanemu na jego szkodę. Ponadto gmina uzyskała wyrok wskutek przestępstwa sporządzenia w tajemnicy przed pozwanym operatu geodezyjnego nr I97/I6/293/82, w którym dokonano fałszywego zapisu, że pozwany był obecny w czasie prac geodezyjnych, nie doręczono pozwanemu indywidualnie wezwania do stawienia się na gruncie i sfalszowano jego podpis. Skarżący podniósł również zarzut przedstawienia postanowienia Sądu Rejonowego w Pabianicach, sygn. akt I Ns 33/I3 w sprawie o rozgraniczenie i przedstawienia postanowienia Sądu Okręgowego w Łodzi, sygn. akt III Ca 595/16 w sprawie o rozgraniczenie nieruchomości. W ww. postanowieniach powód przedstawił, jako dowody fikcyjne mapy zawierające między innymi punkty graniczne numer I3I, I 33, 68, 65 i 63, których faktycznie nie ma na granicy, jest to fikcja bowiem na gruncie takie punkty nie istnieją. Zdaniem skarżącego gmina uzyskała wyrok wskutek przestępstwa wystawienia przez J. M. fałszywego zaświadczenia, że działka nr (...) ul. (...) pozostawała od 1967 r we władaniu Urzędu Miejskiego w P. i jest utrzymywana przez Zarząd Dróg i Z. Miejskiej w P.. Fałszywe zaświadczenie z dnia 24 kwietnia 2006 roku posłużyło jako dowód w sprawie I Ns 27I/06 o zasiedzenie działki numer (...) składającej się z części nieruchomości skarżącego.

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, przy uwzględnieniu kosztów dotychczas poniesionych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest niezasadna.

Sąd Okręgowy podziela i przyjmuje za własny ustalony przez Sąd Rejonowy stan faktyczny.

Nie zasadny jest zarzut naruszenia przez Sąd Rejonowy art. 216 k.p.c. poprzez brak wysłuchania strony powodowej. Przewidziane w art. 216 k.p.c. zarządzenie przez sąd osobistego stawienia się przez stronę na rozprawie, związane jest z koniecznością dokładniejszego wyjaśnienia stanu sprawy w drodze przeprowadzenia jej przesłuchania informacyjnego. Rozważenie istnienia takiej potrzeby pozostawione zostało uznaniu sądu. Zdaniem Sądu Okręgowego w przedmiotowej sprawie wszelkie okoliczności zostały w sprawie dostatecznie wyjaśnione.

Zbędne było przeprowadzanie informacyjnego przesłuchania strony powodowej czy dopuszczenie z urzędu dowodu z przesłuchania strony powodowej.

Podnoszone przez skarżącego w apelacji pozostałe zarzuty odnoszą się do ustaleń i czynności podejmowanych w postępowaniu o rozgraniczenie nieruchomości oraz dokumentów, na których Sąd opierał swoje rozstrzygnięcie w tym postępowaniu, jak również kwestionują postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 8 lutego 2016 roku, sygn. akt I Ns 33/13 dokonujące rozgraniczenia między nieruchomością położoną w P. przy ul. (...), oznaczoną w ewidencji gruntów jako działka nr (...), objętą księgą wieczystą (...) stanowiącą własność Gminy Miejskiej P., a nieruchomością położoną w P. przy ulicy (...), oznaczoną w ewidencji gruntów jako działka (...), objętą księgą wieczystą (...) stanowiącą własność A. P. według linii oznaczonej kolorem żółtym na mapie uprawnionego geodety H. Z. z dnia 24 czerwca 2015 roku, L.ks.rob.335- (...) a także postanowienie Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 3 sierpnia 2016 roku, sygn. akt III Ca 595/16 oddalające apelację od ww. postanowienia o rozgraniczenie.

Tymczasem Sąd Rejonowy orzekający w sprawie o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym związany był wydanym prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Pabianicach z dnia 8 lutego 2016 roku, sygn. akt I Ns 33/13 o rozgraniczeniu (art. 365 k.c.).

Moc wiążąca orzeczenia powoduje, że organ postępowania (w szczególności sąd) nie może badać kwestii stwierdzonej w prawomocnym orzeczeniu, jeżeli pojawi się ona jako kwestia wstępna w tym samym albo innym postępowaniu (por. wyr. SN z 12.7.2002 r., V CKN 1110/00, L.; wyr. SN z 20.1.2011 r., I UK 239/10, L.; wyr. SN z 5.10.2012 r., IV CSK 67/12, L.; wyr. SA w Warszawie z 18.3.2015 r., I ACa 467/14, niepubl.; post. SN z 24.6.2015 r., III UK 198/14, L.). Należy przy tym zaznaczyć, że kwestia rozstrzygnięta prawomocnym orzeczeniem co do istoty sprawy nie może pojawić się jako kwestia główna w innym postępowaniu ze względu na powagę rzeczy osądzonej (por. art. 366 KPC). Kwestia stwierdzona w prawomocnym orzeczeniu nie podlega badaniu w ogóle w tym samym ani w innym postępowaniu (wyr. SN z 27.6.2014 r., V CSK 433/13, L.). Nie można zaś sprowadzać mocy wiążącej tylko do niedopuszczalności odmiennego ustalenia danej kwestii, oznaczałoby to bowiem, że dana kwestia może być badana, ale rezultat tego badania jest z góry przesądzony, gdyż nie może wypaść odmiennie niż w poprzednim badaniu. Kolejne badanie byłoby zatem bezcelowe.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt rozpoznawanej sprawy, należy stwierdzić, że w niniejszym postępowaniu apelacyjnym badaniu nie podlegają podnoszone przez skarżącego zarzuty dotyczące postępowania rozgraniczeniowego, oceny dopuszczonych w tym postępowaniu dowodów w tym z dokumentów jak również dotyczące orzeczenia kończącego postępowanie rozgraniczeniowe, z uwagi na związanie Sądu wydanym prawomocnym postanowieniem o rozgraniczeniu.

Powyższe nakazuje uznać, że apelujący nie zdołała przedstawić argumentów, podważających prawidłowość zaskarżonego rozstrzygnięcia.

W tym stanie rzeczy, Sąd Okręgowy wyroku na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację jako bezzasadną.